

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Dj 3,13-15.17-19; Psalam: Ps 4,2.4.7.9; Drugo čitanje: 1Iv 2,1-5a; Evanđelje: Lk 24,35-48

Draga braćo i sestre!

Današnji čovjek često živi u strahu. Strah od budućnosti, od odgovornosti, strah pred izazovima globalnog svijeta: ratovi, nepogode, različite krize i svjetska zbivanja na koja ne možemo utjecati, a ipak u nama izazivaju strah. Strah počesto rezultira sumnjama, koje taj strah još više hrane. Tako da se koji put nalazimo kao u začaranom krugu. Teško je živjeti zarobljen strahom. Želim živjeti slobodno i »disati punim plućima«. Takvih, i sličnih strahova nismo oslobođeni ni mi kršćani. Naprotiv, osim straha pred ovim zemaljskim zbivanjima, kršćanin živi i u strahu pred konačnim sudom, hoće li zavrijediti vječno spasenje. I u nas kršćana strah rađa sumnju: jesam li spreman stati pred Gospodina, jesam li se na pravi način 'iskupio' za grijeh, je li mi Bog oprostio. Vazmeno vrijeme, u koje sve više uranjamo, vrijeme je pobjede nad strahom, vrijeme slobode, radosti i mira. U današnjem Evanđelju Isus pita svoje učenike: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce?« (Lk 24,38). Učenici su se iz straha zatvorili u dvoranu posljednje večere; nisu strahovali samo za svoj ovozemaljski život (da ne prođu i oni kao njihov učitelj), već i za svoje vječno spasenje. Njihovo je srce obuzimala sumnja je li Krist doista onaj u koga su vjerovali, koga su očekivali ili je Kristovom smrću na križu sve propalo. Sjetimo se Ivana Krstitelja u Herodovoj tamnici kad, svjestan da ga čeka smrt, šalje učenike Isusu da ga pitaju: »Jesi li ti onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?« (usp. Mt 11,3). Ili učenici na putu u Emaus, koji vele: »A mi se nadamo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela« (usp. Lk 24,21). Stoga su dragocjeni ovi susreti Isusa s učenicima nakon njegova uskrsnuća. On im donosi mir, olakšanje i slobodu. On im razbija svaki strah i sumnju. Evanđelist Luka zapisao je kako Isus traži jesti od svojih učenika i jede pred njima. Dodatno olakšanje i slobodu. On im razbija svaki strah i sumnju. Evanđelist Luka zapisao je kako Isus traži jesti od svojih učenika i jede pred njima. Dodatno ih uvjerava da On nije neki duh, utvara ili

slično, nego onaj isti Gospodin kojega su slijedili i išli za njim. Kasnije sv. Petar poučava svoje sunarodnjake i oslobađa ih krivice za Isusovu smrt: znam da ste ono učinili iz neznanja (usp Dj 3,17). Oslobađa ih straha od kazne i odgovornosti za Kristovu smrt. Ali u isto vrijeme im naviješta i radosnu vijest koju su pozvani svjedočiti. Sveti Ivan u svojoj poslanici, u današnjem drugom čitanju, ide i korak dalje kad kaže da smo već unaprijed oslobođeni Kristovom žrtvom na križu od svih naših grijeha. Stavljajući poruku Božje riječi u kontekst našega vremena, u ovo vrijeme donosimo radosnu poruku: Čovječe, ne boj se, ne dopusti da ti sumnje obuzimaju srce, Krist je uskrsnuo, On je pobijedio zlo, grijeh i smrt! Danas su jednako važni ti trenutci susreta s Kristom uskrsnim: kod svete mise, u osobnoj molitvi, u čitanju i meditiranju Božje riječi, u susretanju s vlastitom slabošću i grešnošću. Meni danas Isus progovara: Ne boj se! Ja sam pobijedio smrt. Ja nisam »neki duh«, već stvarna osoba u koju se možeš pouzdati, koja će ti pomoći da i ti po-bijediš strah, sumnju, smrt zemaljsku i vječnu. To je poruka Uskrsa koju zajedno naviještamo i svjedočimo, iz nedjelje u nedjelju, ali i čitav naš život. Učenici Isusovi, iz iskustva susreta s Kristom, živim i uskrsnim, postaju svjedoci vjere. Više ih ništa ne može obeshrabriti, uplašiti, odvući od Krista. U njima nema više ni sumnje, ni straha. Slaveći današnju euharistiju, molimo da i mi budemo poput prvih učenika, da i naše svjedočenje bude ispunjeno uskrsnom nadom, mirom i radošću. Upravo to je potrebno čovjeku našega vremena. Molimo da mi, današnji kršćani, ne budemo ljudi straha, zatvorenosti u sebe, sumnje i nevjere, već ljudi uskrsne radosti, koja ispunja čovjeka i daje mu potrebnu snagu, radost i mir. Molimo da budemo ljudi 'uskrsni', novi, i ovdje na zemlji, a onda jednoga dana sigurno i u vječnosti. Sa sviješću njegove prisutnosti među nama, po Dugu Svetomu kojega nam daje, budimo svjedoci novoga života obnovljenoga Kristom Uskrsnim!

Odgovara: Župni ured sv. Franje - V. Bukovec

Dravska ulica 44, Veliki Bukovec
42231 Mali Bukovec
Tel. 042/840-310
mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti nazovite na telefon ili mobitel!

zupa-velikibukovec@biskupija-varazdinska.hr
IBN: HR962390001101356513

15. – 21. travnja 2024

III. Vazmena Nedjelja (86/2024)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Učenici su Isusovi pripovijedali što se dogodilo na putu i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: »Mir vama!« Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Reče im Isus: »Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.« Rekavši to, pokaza im ruke i noge. I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: »Imate li ovdje što za jelo?« Oni mu pruže komad pečene ribe. On uzme i pred njima pojede. Nato im reče: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.« Tada im otvori pamet da razumiju Pisma te im reče: »Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' Vi ste tomu svjedoci.«

Stoga moramo jačati svijest da, kada je riječ o klimatskim promjenama, postoje diverzificirane (različite) odgovornosti. Kao što su rekli američki biskupi, potrebno je posvetiti veću pozornost »potrebama siromašnih, slabih i ranjivih, u raspravi kojom često dominiraju interesi moćnijih.« Potrebno je osnažiti svijest da smo jedna obitelj. Ne postoje, političke ili društvene, granice i barijere iz kojih se možemo sakriti, a još je manje prostora za globalizaciju ravnodušnosti. Zbog svega toga, iz srca sestre Zemlje izdize se molećiv vapaj, kojem se pridružuje jecaj napuštenih ovoga svijeta, koji od nas zahtijeva promijeniti smjer. Nikada nismo tako loše postupali i uvrijedili naš zajednički dom kao u posljednja dva stoljeća. Pozvani smo, naprotiv, postati oruđa Boga Oca kako bi naš planet bio onakav kakvim ga je on sanjao pri stvaranju i kako bi odgovarao njegovu planu mira, ljepote i punine. Problem u tome što još uvijek nemamo kulturu potrebnu za suočavanje s tom krizom ni vodstva koje će pokazati novi put i odgovoriti na potrebe sadašnjih naraštaja, uključujući sve i ne ugrožavajući buduće naraštaje. Nužno je uspostaviti pravni sustav koji će postaviti jasne granice i zajamčiti zaštitu ekosustava, prije nego novi oblici moći koji počivaju na tehnološko-ekonomskoj paradigmi na kraju unište ne samo politiku nego i slobodu i pravdu. (Papa Franjo; Laudato Si -Hvaljen Budi br. 52 i 53)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Franje Asiškoga
Veliki Bukovec**

RASPORED SVETIH MISA

15. P - Teodor, Kresencije; Dj 6,8-15; Ps 119,23-24.26; Iv 6,22-29	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + Ivan Virag
16. U - Benedikt, Bernardica Soubirous, Leonida; Dj 7,51-8,1a; Ps 31,3c-4.6.7b.8a.17.2; Iv 6,30-35	18.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + Marinko Triplat god.
	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu 1.) + Katica, Ivan i Marija Željezić 2.) + Draženka Mustać god.
17. S - Šimun, Inocent, Akacije, Rudolf; Dj 8,1b-8; Ps 66,1-3a.4-7a; Iv 6,35-40	18.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + ob. Gril, Pajtak, Friščić, Orlović i Tkalec
	19.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + Andrija Golubić god.
18. Č - Hermogen, Eusebije, Roman; Dj 8,26-40; Ps 66,8-9; Iv 6,44-51	19.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + Ivan, Terezija i Vladimir Hudak
19. P - Marta, Leon, Berta; Dj 9,1-20; Ps 117,1-2; Iv 6,52-59	19.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu + Ruža i Franjo Gajski
20. S - Anicet, Suplicije; Dj 9,31-42; Ps 116,12-17; Iv 6,60-69	8.00 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu 19.00 - Sv. Misa u Selnici + Đuro i Ružica Šerbetar
21. N - IV. Vazmena Nedjelja - Nedjelja Dobrog Pastira; Dj 4,8-12; Ps 118,1.8-9.21-23.26.28.29; 1Iv 3,1-2; Iv 10,11-18; „Pastir dobri život svoj polaže za ovce.“	8.00 - Sv. Misa u Svetom Petru + Zvonimir Prebegović
	8.00 - Sv. Misa u Malom Bukovcu + Milan i Anđela Kovač
	10.30 - Sv. Misa u Velikom Bukovcu - Prva Pričest ŽUPNA

Gospodine, kada god zazovemo tvoje ime, ti nas uslišuješ. Kada god smo ožalošćeni, ti si spreman utješiti nas i pomoći nam. Vjerujemo da činiš čuda za one koji te zazivaju. Obasjaj nas svjetlošću svoga lica. Daj radost našim srcima. Možemo leći spokojno. Ti donosiš sigurnost u naše živote. (Caroll Stuhlmueller)

Uskršli Isus uspostavlja s učenicima izravne odnose time što ga oni dodiruju (Lk 24,39; Iv 20,27) i s njime blaguju (Lk 24, 30.41-43; Iv 21, 9.13-15). On ih tako pozivlje da priznaju da on nije duh (Lk 24, 39), ali nadasve da ustanove da je uskrslo tijelo kojim se on pojavljuje ono isto koje je bilo mučeno i raspeto, jer on još nosi tragove muke (Lk 24, 40; Iv 20, 20.27). To pravo i stvarno tijelo istodobno posjeduje ipak nova svojstva uskrslog tijela: ono nije više u ovom prostoru i vremenu, nego se može na svoj način uprisutniti gdje i kada hoće, jer njegovo čovječstvo ne može više biti zadržano na zemlji; ono sad pripada samo Očevu božanskom području. Stoga je uskrsli Isus i savršeno slobodan ukazivati se kako hoće: u liku vrtlara (usp. Iv 20, 14.16; 21, 4.7) ili u drugom obličju (usp. Mk 16,12), različitom od onoga koje je učenicima bilo dobro poznato, upravo zato da potakne njihovu vjeru. (Katekizam Katoličke Crkve, 645.)

Umrla i u vječnost se preselila:
+ Dragica Lovasić
(u 82 godini života)
Pokoj vječni daruj njoj Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njoj sa svima svetima jer si tako blag.

Naši Prvopričesnici 2024 godine

Luna Bačani	Gabriel Bendelja	Teo Biškup	Katja Blatarić	Dino Botak	Erik Botak
Alex Cvetković	Anabel Grabrovec	Neo Halapija	Stjepan Ivančić	Martino Jakopčin	Fran Ključarić
Erika Knapić	Sara Krušelj	Ella Lovasić	Franka Panić	Karla Repić	Gabrijela Smontara
Teo Strbad	Irena Šalamon	Lori Triplat	Roko Virag	Matea Živko	

Prvi puta i mi mali Pričest ćemo blagovati, Krist će nama postat kruh života, sama ljubav i dobrota. Hostija će sveta bijela u naš život doći cijela, Postat ćemo sveti, novi, Bože, ti nas blagoslovi. (Tvoji Prvopričesnici)

PRVA PRIČEST U ŽUPI

U nedjelju 21. IV. na IV. Vazmenu nedjelju - Nedjelju Dobrog Pastira u našoj župi biti će Prva Pričest. Svečanost započinje u 10.30 sati procesijom ispred farofa pa do crkve gdje će biti Sveta Misa. (Ukoliko bi padala kiša tada će prvopričesnici doći odmah u Crkvu na svoja mjesta.) Svim 23 Prvopričesnika od srca čestitam! Te ih svi zajedno sestre i braćo pratimo svojom molitvom i podrškom da ostanu trajno vjerni Kristu kruhu života kojega će po prvi puta blagovati u nedjelju! Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda! (Iv 15, 5).

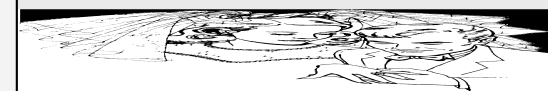
Ispovijed naših Prvopričesnika, njihovih roditelja, krsnih kumova i ostale rodbine biti će u subotu 20. IV. s početkom u 10.00 sati! Molim Prvopričesnike da dođu ranije!

VJERONAUČ

od Ponedjeljka do petka u 16.00 sati Prvopričesnici
Petak u 17.00 sati 8. razred
Eventualni izostanak molim da roditelji opravdaju prije vjeronauka!

»Pogledajte ruke moje i noge!« Uskršli Gospodin daje se prepoznati po probodenim rukama i nogama, koje nose biljege njegove ljubavi i potpunoga predanja. On živi u potpunog novosti, a ljubav je ta koja povezuje Raspetoga i Uskrsnuloga. On je isti, jer ne prestaje ljubiti. I kršćanin biva prepoznat Kristovim učenicom upravo po »ranama ljubavi«, znakovima radosnoga predanja. Poput Apostola koji se hvali da »na svome tijelu nosi biljege Isusove« (Gal 6,17). Je li ljubav urezana u naše živote?

VJENČANJE

subota 20. IV. 2024 u 17.00 sati
Tihomir Bahat - Petra Balija

I u uskršno vrijeme Crkva nam u biblijskim porukama uskršnih nedjelja upućuje poziv na obraćenje. Obraćenje treba daj trajan proces. Ono ne znači samo temeljni zaokret prema Bogu koji se događa u času krsta, u času neke izvanredne milosti tijekom života. Obraćenje je trajno njegovan život, sav okrenut prema Bogu. Tako da između Boga i nas - i Božjim darom, dakako, ali i našim marom postoji ona trajna srođenost o kojoj nas je poučio Ivan prošle nedjelje. Živjeti okrenut k Bogu često u životnoj praksi znači živjeti okrenut prema svojoj braći ljudima: živjeti s ljudima - u braku, u obitelji, u samostanu, u župi, na poslu, svuda. Da, baš živjeti-s-ljudima, a ne - okrenuti od njih, otuđeni, razdvojeni, rasrđeni, odljuđeni... Ponijeti se i podnijeti, potrpjeti se i podržati, biti baš - uljudni i »suljudni«. To bi bio pravi plod našega uskrsovanja. (Bonaventura Duda, Sjeme je riječ Božja)

Ne vidiš li, što se po svijetu zbiva? A što? Opet na zemlji raspinju Boga, a mi smo se nadali, da počinje njegovo doba. Nije vam sve to jasno? Shvatit vam je teško? A što? Bog će uvijek raspinjan biti, dok je zemlje tijeka, dok joj ura tuče, da u svakom od nas ima uskrsnuće! A što on čini? Za stol s nama sjeda i Kruhom nas dvori. A što nato biva? Naše srce gori, sumnji više nema, polazimo smjesta put Jeruzalema! Aleluja!